

Ročník 1994

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 2

Rozeslána dne 20. ledna 1994

Cena Kč 11,50

O B S A H:

7. Vyhláška Ministerstva financí, kterou se mění a doplňuje vyhláška Federálního ministerstva financí č. 17/1972 Sb., o kontrole výroby a oběhu lihu, ve znění vyhlášky Ministerstva financí č. 193/1993 Sb.
 8. Vyhláška Českého báňského úřadu, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 26/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při činnosti prováděné hornickým způsobem na povrchu, ve znění vyhlášky Českého báňského úřadu č. 340/1992 Sb.
 9. Vyhláška Českého báňského úřadu, kterou se mění a doplňuje vyhláška Českého báňského úřadu č. 51/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při úpravě a zušlechťování nerostů, ve znění vyhlášky č. 340/1992 Sb.
 10. Vyhláška Českého báňského úřadu, kterou se stanoví technické podmínky provedení protivýbuchových uzávěr prachových a vodních
-

7

VYHLÁŠKA

Ministerstva financí

ze dne 29. prosince 1993,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška Federálního ministerstva financí č. 17/1972 Sb.,
o kontrole výroby a oběhu lihu, ve znění vyhlášky Ministerstva financí č. 193/1993 Sb.

Ministerstvo financí podle § 76 písm. d), e) a f) zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, stanoví:

Čl. I

Vyhláška Federálního ministerstva financí č. 17/1972 Sb., o kontrole výroby a oběhu lihu, ve znění vyhlášky Ministerstva financí České republiky č. 193/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V poznámce pod čarou č. 7) se zkratka „ON“ nahrazuje zkratkou „ČSN“.

2. V § 10 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou zní:

„(3) Pro zjišťování vyrobeného množství alkoholu

podle § 5, zjišťování zásob lihu podle § 6 a pro evidenci výroby a oběhu lihu podle § 8 platí zvláštní technické podmínky, které tvoří přílohy č. 1 až 3 této vyhlášky, a alkoholometrické tabulky, které jsou uloženy u příslušných územních finančních orgánů⁹⁾ a jsou označeny jako přílohy č. 4 až 6 této vyhlášky.

⁹⁾ § 1 a 2 zákona ČNR č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

v z. Ing. Klak v. r.

I. náměstek

Postup při zjištění vyrobeného množství lihu

Oddíl I

Všeobecně

Předpis platí pro lihovarské závody, ve kterých se lih vyrábí fermentačním způsobem. Nevztahuje se na lih syntetický.

Oddíl II

Názvosloví

1. Kontrolní lihové měřidlo (dále jen „měřidlo“) - objemové měřidlo na kapaliny nádobové dávkovací se zabezpečovacím a vzorkovacím zařízením povolených soustav a typů. Toto měřidlo podléhá povinnému úřednímu ověření.

2. Objem lihu proteklého měrným zařízením - rozdíl stavů hlavního a záložního počítadla na konci a začátku zúčtovacího období.

3. Objem lihu zaznamenaný při přezkoušení měrného zařízení - množství lihu při ručním přezkoušení činnosti hlavního měrného bubnu zaznamenaného hlavním počítadlem, které však není vyvoláno skutečným průtokem lihu.

4. Vypárka - rozdíl objemové koncentrace etanolu ve vložené nádobě měřidla a objemové koncentrace etanolu zjištěné na začátku a na konci zúčtovacího období ve vložené nádobě měřidla.

5. Měrná zkouška měřidla - korekce nepřesnosti vzniklá z rozdílnosti výpočtu vyrobeného objemového množství etanolu podle objemu a vydaného podle hmotnosti.

6. Převodní koeficient objemu (k_v) - objemové množství etanolu při normální teplotě (20 °C) v objemové jednotce roztoku pro příslušnou objemovou koncentraci etanolu a teplotu roztoku.

7. Opravný koeficient na teplotní roztažnost měřidla (K_b) - hodnota vypočtená pro střední součinitel objemové roztažnosti teplem měřiče z británie.

8. Střední teplota lihu - vážený aritmetický průměr teplot lihu protékajícího měřidlem podle záznamu vedeného lihovarem.

9. Odchylka správnosti areometru - rozdíl mezi údajem areometru a skutečnou hodnotou podle ověřovacího listu areometru.

Oddíl III

Pracovní postup

1. Objem lihu proteklého měřidlem se zjistí tak,

že na konci zúčtovacího období se odměří stav hlavního a záložního počítadla a od něho se odečte stav obou počítadel, pokud možno ve stejnou hodinu, na začátku zúčtovacího období. Současně se vypočte jako vážený aritmetický průměr hodnot ze záznamu o měření teploty střední teplota lihu proteklého měřidlem.

2. Objemová koncentrace proteklého lihu měřidlem se určí v lihu ze sběrné nádoby. Pro zjištění objemové koncentrace lihu z údaje na areometru a teploty se použijí podrobné alkoholometrické tabulky - viz příloha č. 5. Jestliže vypárka ve vložené nádobě přesahuje 0,20 % měsíčně, připočítává se polovina vypárky k objemové koncentraci lihu zjištěné ve sběrné nádobě korigované opravou areometru z ověřovacího listu. K vypárce 0,20 % a nižší za měsíc se nepřihlíží.

3. Vyrobené množství etanolu v jednotce objemového množství při 20 °C (X) se vypočte podle vzorce :

$$X = (s + k_1) \cdot k_2,$$

kde $k_1 = c_1 + c_2 - c_3$

s rozdíl stavu hlavního počítadla na konci a na začátku zúčtovacího období

c_1 objem lihu proteklého záložním měrným zařízením

c_2 objem lihu nezaznamenaný počítadly

c_3 objem lihu zaznamenaný při ručním přezkoušení měrného zařízení.

$$k_2 = (u + K_b + k_v) - 2,$$

kde

u je korekce zjištěná měrnou zkouškou měřidla
 K_b opravný koeficient na tepelnou roztažnost měřidla z tabulky koeficientů uvedených v Podrobných alkoholometrických tabulkách - viz příloha č. 6

k_v převodní koeficient objemu vypočtený ze střední hodnoty teploty a objemové koncentrace protékajícího lihu měřidlem opravené vypárkou (tabulka uvedena v Podrobných alkoholometrických tabulkách - viz příloha č. 6).

4. Nelze-li stanovit objemovou koncentraci lihu areometry pro malé množství vzorku ve sběrné nádobě, mohou se souhlasem finančního úřadu být použity též vzorky lihu ve druhé sběrné nádobě nebo pro výpočet použít hodnotu, která byla zjištěna v předcházejícím zúčtovacím období při zpracování stejných surovin.

Oddíl IV

Měrná zkouška měřidla

1. Podstata zkoušky

Podstatou zkoušky je porovnání objemového množ-

ství etanolu v litrech alkoholu (V_o) změřeného podle počítadla kontrolního lihového měřidla a s tímto objemovým množstvím etanolu v la zjištěného podle hmotnosti. Měrná zkouška (oprava) měřidla se vypočte podle vzorce

$$u = \frac{100 \cdot (V_o - V_h)}{V_h} \quad \text{nebo} \quad \frac{100 \cdot (V_h - V_o)}{V_h}$$

kde

V_o objemové množství etanolu v litrech alkoholu zjištěného podle počítadla kontrolního lihového měřidla

V_h objemové množství etanolu v litrech alkoholu zjištěného podle hmotnosti

2. Pracovní postup

Postupuje se tak, že se odpojí odtokové lihové potrubí měřidla a místo něho se připojí zahnutá trubka. Nato se označí základní poloha měrného bubnu při dokonalém vytečení lihu a po odečtení hlavního počítadla měřidla se nechá líh odtékat do čistého ocelového sudu. Po průtoku nejméně 200 litrů měřidlem se nastaví měrný buben v základní poloze, přeruší se odtok lihu do sudu a odečte se stav hlavního počítadla. Při odtékání lihu do sudu se měří na teploměru v jímce pro lihoměr teplota po každém vylití lihu z jedné komory měrného bubnu. Sud naplněný lihem se zvaží a vypočte se čistá hmotnost lihu.

Zjistí se objemové množství etanolu v litrech alkoholu podle počítadla při 20 °C (V_o) obdobným způsobem jako při zjišťování vyrobeného množství lihu:

$$V_o = s \cdot k_2,$$

kde s je rozdíl stavu hlavního počítadla po ukončení a na začátku zkoušky

$$k_2 = (K_b + k_v) - 1,$$

kde K_b opravný koeficient na tepelnou roztažnost měřidla (Podrobné alkoholometrické tabulky - příloha č. 6)

k_v převodní koeficient objemu vypočtený ze střední hodnoty teploty a objemové koncentrace protékajícího lihu měřidlem opravené vypáčkou (Podrobné alkoholometrické tabulky - příloha č. 6).

Objemové množství etanolu v litrech alkoholu zjištěného podle hmotnosti (V_h) se vypočte podle čisté hmotnosti množství lihu proteklého měřidlem a zjištěné objemové koncentrace lihu při 20 °C podle vzorce:

$$V_h = m \cdot k_m,$$

kde m hmotnost lihu v kg

k_m koeficient pro výpočet objemového množství etanolu z hmotnosti a objemové koncentrace etanolu (tabulka koeficientů je uvedena v Podrobných alkoholometrických tabulkách - příloha č. 6).

Postup při zjištění zásob lihu

Oddíl I

Všeobecně

1. Tato příloha určuje postup při zjištění zásob lihu všeho druhu včetně syntetického v lihovarských závodech a u odběratelů lihu.

2. Zásadou zjištění zásob je, že množství a objemová koncentrace lihu se zjišťuje v každé skladní nádobě, která musí být ověřena podle předpisů Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví¹⁾ a musí být opatřena zařízením, které umožňuje spolehlivé zjištění zásob lihu. Není přípustné, aby se zjišťovala objemová koncentrace etanolu průměrem z několika nádrží.

Oddíl II

Zjištění zásob lihu

1. Podstatou zjištění zásob lihu je měření objemu lihu v každé skladní nádrži zvlášť při současném změření teploty a stanovení objemové koncentrace etanolu. Objemové množství v litrech alkoholu se pak zjistí z objemu lihu v nádrži po všech korekcích násobením převodním koeficientem vypočteným na podkladě střední teploty lihu v nádrži a příslušné objemové koncentrace etanolu.

2. Nejde-li o velké nádrže, zjistí se objem lihu v nádrži tak, že se dokonale promíchá obsah nádrže a po uklidnění zjistí stav na objemové stupnici nádrže nebo měrnou tyčí změří výška hladiny. Při měření objemu lihu stavoznakem se odečítá nejnižší bod menisku v trubici stavoznaku a při měření měrnou tyčí nejvyšší zvlhčené místo. Údaj se opraví objemem pod nulovým bodem a koeficientem na tepelnou roztažnost nádrže. Současně se odebere vzorek lihu a rychle změří teplota. U velkých nádrží, jejichž obsah nelze promíchat, je třeba ke změření teploty a určení objemové koncentrace lihu odebrat vzorky ve stejném množství

z různých vrstev a stanovit vážený aritmetický průměr zjištěných objemových koncentrací etanolu.

3. Objemová koncentrace etanolu se zjišťuje ověřeným areometrem na líh a teploměrem. U vzorku s teplotou pod 0 °C je třeba jej vytemperovat minimálně na teplotu 0 °C. Ke změření teploty lihu v nádrži může být do teploty 0 °C používán teploměr zatavený k areometru, pro teploty pod 0 °C je třeba používat ověřeného teploměru od - 25 °C.

4. Objemové množství alkoholu zjištěné v zásobách v jednotce objemového množství při 20 °C (X) se vypočte podle vzorce:

$$X = V_1 \cdot k_1 + V_2 \cdot k_2 + V_3 \cdot k_3 \dots + V_n \cdot k_n,$$

kde n je počet skladních nádob s lihem a

$$V_1 = V'_1 + n_b, V_2 = V'_2 + n_b, V_3 = V'_3 + n_b, \\ V_n = V'_n + n_b,$$

kde V'_1, V'_2, V'_3, V'_n jsou odměřená objemová množství lihu v nádržích
 n_b je množství lihu pod nulovým bodem jednotlivých nádrží

$$k_1, k_2, k_3 \text{ až } k_n = (K_b + k_v) - 1,$$

kde K_b je opravný koeficient na tepelnou roztažnost měřidla z tabulky koeficientů uvedených v příloze č. 6 – Podrobné alkoholometrické tabulky – pro příslušnou střední teplotu

k_v převodní koeficient objemu zjištěný ze střední hodnoty teploty a objemové koncentrace lihu ve skladní nádobě z tabulky uvedené v příloze č. 6 – Podrobné alkoholometrické tabulky.

Výpočet se uvádí na dvě desetinná místa a zaokrouhluje se až konečný součet podle pravidel stanovených vyhláškou (§ 10 odst. 2).

5. Při zjištění zásob lihu, který je výjimečně uskladněn v dopravních nádobách, se postupuje jako při přejímce lihu způsobem uvedeným v příloze č. 3.

¹⁾ Výměr Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví č. M – 102/93 č.j. 1214/93/20 ze dne 19. 10. 1993 o stanovených měřidlech.

Postup při vyskladnění a přejímce lihu

Oddíl I

Všeobecně

1. Tato příloha upravuje postupy pro vyskladnění a přejímku všech druhů lihu v lihovarských závodech a u zpracovatelů lihu.

Oddíl II

Názvosloví

1. Vyskladnění lihu – souhrn úkonů počínaje přípravou dopravních nádob a zahrnujících jejich plnění lihem, změření objemové koncentrace etanolu, hmotnosti nebo objemového množství a konče předáním do odeslání.

2. Přejímka lihu – souhrn úkonů podle stanovených nebo dohodnutých podmínek pro převzetí lihu.

3. Operativní evidence lihu – vedení záznamů podle jednotlivých zásad tak, aby bylo možno sledovat ukazatele pro veškerý pohyb lihu.

Oddíl III

Vyskladnění lihu

1. Líh se vyskladňuje v ocelových nepozinkovaných čistých sudech s dobře těsnící kovovou zátkou se závitem a těsnící papírovou nebo koženou vložkou. Plnicí otvor musí umožnit vodotěsné uzavření sudu, zajistit vyprázdnění sudu beze zbytku při běžné manipulaci a musí být uspořádán tak, aby zátka nepřechýla přes úroveň valivé obruče. Uzávěr sudu musí být přizpůsoben k přiložení závěry. K vyskladnění lihu v sudech kupujícího může být používáno i sudů z jiného materiálu, pokud jsou funkčně vyhovující.

Líh se uskladňuje i v čistých jímkách (železničních nádržkových vozech, autocisternách) s dobře uzavíratelnými a těsnícími kohouty přizpůsobenými k přiložení závěry. Všechny obaly mají být určeny jen pro líh a musí vyhovovat podmínkám pro přepravu hořlavých kapalin I. třídy. Smí se plnit jen do 95 % svého objemu.

2. Destiláty se vyskladňují též v dřevěných sudech, které musí být čisté, těsné, dobře uzavíratelné a určeny jen pro destiláty.

3. Při vyskladnění v sudech se nejprve zjistí hmotnost jednotlivých prázdných sudů. Potom se

sudy naplní lihem nebo destilátem. Plní se čerpadlem nebo vlastním spádem. Po promíchání obsahu se odebere vzorkovačem vzorek z jednotlivých obalů a po uzavření se zjistí hrubá hmotnost. Ve vzorku lihu nebo destilátu se zjistí areometrem na líh a z příslušných tabulek uvedených v příloze č. 5 objemová koncentrace etanolu. V případě, že není možné plnění sudů lihem nebo destilátem přímo na váze, zjistí se nejdříve hmotnost prázdných sudů a pak se sudy naplní z nádrže pro odbavení lihu. Po promíchání obsahu a odebrání vzorků se uzavřou zátkou a dopraví na váhu, na které se zjistí hrubá hmotnost.

4. Při vyskladnění lihu nebo destilátů v železničních nádržkových vozech se čerpá líh nebo destiláty z manipulační nebo skladní nádoby do prázdného zváženého železničního nádržkového vozu otvorem dómu. Po promíchání se odebere vzorek vzorkovačem přiměřené délky, který se ponoří na dno, uzavřou se kohouty železničního nádržkového vozu, přiloží závěra, zjistí se hrubá hmotnost a železniční nádržkový vůz se připraví k odeslání.

5. Vyskladňuje-li se líh nebo destilát autocisternou, postupuje se obdobně jako v bodě 4. Po dobu od zjištění váhy prázdného vozidla do doby zjištění hrubé hmotnosti nebo při přejímce lihu nebo destilátu v opačném postupu nelze připustit odstranění nebo měnění příslušenství a výzbroje vozidla a doplňování pohonnými látkami. V případě, že není váha přímo v místě vyskladňování nebo přejímky, musí se brát v úvahu úbytek pohonných hmot vozidla podle délky přepravního výkonu. Rovněž při použití čerpadla umístěného na vozidle se musí uvažovat s úbytkem pohonných hmot pro tento agregát. Autocisterna nesmí opustit lihovarský závod bez dodacího listu (bod 8).

6. Váhy pro líh musí být přezkoušeny a ověřeny podle příslušných předpisů.¹⁾ Aby byla zaručena správnost vážení, musí být váha pevně zabudována na vhodném místě a ve vodorovné poloze. Před každým vážením musí být upravena nulová poloha ukazatele. Břemeno (sud, železniční nádržkový vůz, autocisterna) musí být umístěno na váze tak, aby tíže byla rozložena po celém můstku vah. U sudů se zjišťuje hmotnost na desetiny kilogramů, u železničních nádržkových vozů a autocisteren na deset kilogramů a hmotnost u jednotlivých obalů v zásilce se nezakrouhluje.

¹⁾ Výměr Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví č. M – 102/93 č.j. 1214/93/20 ze dne 19. 10. 1993 o stanovených měřidlech.

7. Areometry na líh, kterými se zjišťuje objemová koncentrace etanolu, musí vyhovovat příslušným předpisům pro laboratorní areometry.²⁾

8. Z čisté hmotnosti a objemové koncentrace lihu se vypočte z tabulek uvedených v příloze č. 6 pro každý obal na dvě desetinná místa objemové množství etanolu v litrech alkoholu, které se nezaokrouhluje. Zaokrouhlení se provádí až v závěrečném součtu. Příklady výpočtu při vyskladnění lihu nebo destilátu jsou uvedeny v oddílu VI bodu 1 této přílohy. Na vyskladněnou zásilku se vyhotoví dodací list obsahující údaje podle oddílu VI bodu 2 této přílohy a daňový doklad. Daňový doklad s průpisem dodacího listu se zašle kupujícímu, prvopis dodacího listu doprovází zásilku.

Oddíl IV

Přejímka lihu

1. Při přejímce zásilky lihu nebo destilátů je povinen kupující nejdříve porovnat počet nádob s údajem v dodacím listu, nejsou-li nádoby poškozeny a nejsou-li porušeny přiložené závěry.

2. Jsou-li neporušené závěry a nádoby nepoškozeny, zjistí se hrubá hmotnost jednotlivých obalů a sejmou se jejich závěry. Po otevření nádoby a promíchání obsahu nádoby se odebere vzorek lihu nebo destilátu ke zjištění objemové koncentrace etanolu. Není dovoleno zjišťovat objemovou koncentraci etanolu z průměru vzorků odebraných ze všech obalů. Před zjištěním hmotnosti prázdných obalů je třeba, aby byly dokonale vyprázdněné a neobsahovaly ještě líh nebo destilát. Vážení se má provést na stejné váze jako byla zjištěna hrubá hmotnost. Z čisté hmotnosti lihu nebo destilátu a objemové koncentrace etanolu se zjistí v tabulkách, obdobně jako v oddílu III bodu 8 této přílohy, objemové množství pro každý obal zvlášť s přesností na dvě desetinná místa. Výsledky zjištění se zapíší do přejímacího listu (oddíl VI bod 3), ve kterém se vyznačí též rozdíl mezi množstvím uvedeným v dodacím listě a množstvím podle přejímky lihu u kupujícího. Přejímací list se zašle prodávajícímu. U lihu k výrobě poživatin je třeba provést zkoušku smyslovou, popř. jiné zkoušky, vyhovuje-li líh příslušné normě jakosti.

3. Při přejímce lihu nebo destilátů vyskladněných v železničním nádržkovém voze nebo autocisterně je postup obdobný jako při vyskladňování (oddíl III bod 4). Pro správné zjištění hmotnosti autocisterny je třeba dodržovat podmínky uvedené v oddílu III bodu 5.

4. Zvláštní přejímka lihu nebo destilátů odpadá, je-li kupující přítomen vyskladnění a doprava na místo spotřeby se provede za jeho účasti.

5. Zjistí-li se u zásilky lihu nebo destilátu vady v množství a kvalitě, je kupující povinen postupovat podle příslušných ustanovení obchodního zákoníku.³⁾

Oddíl V

Vedení operativní evidence lihu

1. Lihovarské závody, výroby lihovin, octárny, ostatní právnické a fyzické osoby nakupující líh čistý a líh zvláště denaturovaný za ceny bez spotřební daně, musí vést samostatný záznam o příjmu a vydání lihu obsahující údaje uvedené v oddílu VI bodu 4.

2. Do příjmové části záznamu o příjmu a vydání lihu se zapisují v litrech alkoholu

- počáteční skutečná zásoba lihu převedená z předcházejícího výrobního období nebo hospodářského roku,
- vyrobené množství lihu podle výrobních listů nebo záznamů,
- přijaté množství lihu podle přejímacích listů nebo jim podobných dokladů,
- vrácené zásilky,
- přebytky zjištěné při zjišťování zásob fyzickou inventurou.

Do výdejové části se zapisují

- veškerý vyskladněný líh na prodej včetně vzorků,
- líh upotřebený ve vlastním závodě,
- schodky zjištěné při zjišťování zásob lihu provedené fyzickou inventurou.

Ztráty lihu do normy a nad normu ztrát lihu při dopravě se evidují podle zásad stanovených Normami ztrát lihu.⁴⁾

²⁾ ČSN 25 7617.

³⁾ § 422 až 442 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

⁴⁾ Výnos Ministerstva zemědělství a výživy ČSR č.j. 1158/73–VI/3, ve znění výnosu č.j. 1189/83–513 ze dne 22. 7. 1983, jímž se stanoví normy ztrát lihu při výrobě a oběhu lihu.

Oddíl VI
Příklady výpočtů a způsob
vedení evidence

1. Příklady výpočtů při vyskladnění

A. Vyskladnění bezvodého lihu z průmyslového lihovaru

Druh nádoby, značka, číslo	Hmotnost v kg			Objemová koncentrace			Převodní koeffi- cient	Vyskladněno lihu		Po- znám- ka
	hrubá	obalu	čistá	čtení	teplota °C	objemová koncen- trace % obj.		litrů alkoholu	druh	
železniční jímka 5512-2	27 910	11 560	16 350	801,0	8,0	99,7	1,2625 k _m	20 641,88 20 642 la 20,64 m ³ a	bezvodý	

B. Vyskladnění surového lihu ze zemědělského lihovaru

ocelový sud LS 7846	723,6	151,2	572,4	87,6	10,0	90,2	1,0900	623,92	surový	
LS 7845	708,8	163,4	545,4	87,8	10,0	90,4	1,0933	596,26	“	
LS 7185	696,2	153,0	543,2	88,4	10,5	90,8	1,0999	597,47	“	
LS 7078	702,6	155,8	546,8	87,5	11,0	89,9	1,0851	593,33	“	
LS 7184	682,4	161,6	520,8	87,5	10,0	90,1	1,0884	566,84	“	
	3513,6	785,0	2728,6					2977,82 2978 la	zaokrouhleno	

C. Vyskladnění vinného destilátu-polotovaru z ovocného lihovaru

ocelový sud 1515	438,6	73,4	365,2	44,8	5,0	50,6	0,5453	199,14	vinný des- tilát polot.	
1789	443,4	72,8	370,6	45,6	6,0	51,0	0,5501	198,37	“	
1436	436,0	74,6	361,4	46,8	5,5	52,3	0,5657	204,45	“	
1987	453,8	71,8	382,0	44,0	5,0	49,8	0,5358	204,68	“	
	1771,8	292,6	1479,2					806,64 807 la	zaokrouhleno	

2. Vzor dodacího listu

Podnik

Kraj

Závod

Okres

Provoz

DODACÍ LIST č.

Dnešního dne jsme vyskladnili pro váš závod tuto zásilku lihu
za ceny bez spotřební daně

Dopravní nádoba (číslo, značka, druh)	Hmotnost v kg			Objemová koncentrace			Převodní koeficient	Vyskladněno lihu		Poznámka (oprava lihoměru apod.) zaokrouhleno
	hrubá	obalu	čistá	čtení	teplota °C	obj. koncentrace % obj.		litry alkoholu	druh	
Součet										

V dne 199

.....
razítko a podpis
prodávajícího

3. Vzor přijímacího listu

Podnik

Kraj

Závod

Okres

Provoz

PŘIJÍMACÍ LIST č.

Dnešního dne jsme převzali zásilku lihu vyskladněného z vašeho závodu za ceny bez spotřební daně podle dodacího listu č. ze dne 199

Dopravní nádoba (číslo, značka, druh)	Převzato v kg			Objemová koncentrace			Převodní koeficient	Převzato		Poznámka (oprava liho- měru, rozdíl apod.)
	hrubá	obalu	čistá	čtení	teplota °C	obj. kon- centra- ce % obj.		litry alkoholu	druh	
										x)

x) Proti vyskladněnému množství byl zjištěn přebytek – schodek la, byl zapsán pod pol. v Záznamu o příjmu a vydání lihu.

V dne 199

.....
razítko a podpis
kupujícího

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 7/1994 Sb.

**Podrobné alkoholometrické tabulky – výpočet koncentrace etanolu
při pyknometrické metodě**

Příloha je uložena u všech územních finančních orgánů.

Příloha č. 5 k vyhlášce č. 7/1994 Sb.

**Podrobné alkoholometrické tabulky – výpočet objemové koncentrace
etanolu při měření areometry**

Příloha je uložena u všech územních finančních orgánů.

Příloha č. 6 k vyhlášce č. 7/1994 Sb.

**Podrobné alkoholometrické tabulky – výpočet
objemového množství etanolu**

Příloha je uložena u všech územních finančních orgánů.

8

VYHLÁŠKA

Českého báňského úřadu

ze dne 6. prosince 1993,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška č. 26/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při činnosti prováděné hornickým způsobem na povrchu, ve znění vyhlášky Českého báňského úřadu č. 340/1992 Sb.

Český báňský úřad stanoví podle § 6 odst. 6 písm. a), b) a d) a § 8 odst. 5 zákona České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona České národní rady č. 542/1991 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 26/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při činnosti prováděné hornickým způsobem na povrchu, ve znění vyhlášky Českého báňského úřadu č. 340/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 1 se vypouští písmeno c).

Dosavadní písmena d) až t) se označují jako písmena c) až s).

2. § 6 se doplňuje odstavci 1 a 2, které zní:

„(1) Při činnostech upravených touto vyhláškou mohou být provozovány a používány jen pracoviště, stroje, zařízení, přístroje, pomůcky, objekty a materiály, které svou konstrukcí, provedením a technickým stavem odpovídají předpisům k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu.

(2) Při používání strojů, zařízení, přístrojů, pomůcek a materiálů musí být dodrženy pokyny nebo technické podmínky výrobce, návody a podmínky stanovené při jejich schválení nebo povolení.“

Dosavadní odstavce 1 a 2 se označují jako odstavce 3 a 4.

3. § 6 se doplňuje odstavcem 5, který zní:

„(5) Organizace je povinna zajistit nejméně jednou ročně prohlídky ocelových a dřevěných konstrukcí a staveb, pokud jsou vystaveny účinkům vlhkosti nebo agresivních látek.“

4. § 10 včetně nadpisu se vypouští.

5. § 18 odst. 2 zní:

„(2) Pokud je organizace při činnosti prováděné hornickým způsobem povinna vypracovat plán zdolávání závažných provozních nehod (dále jen „havárií“),¹¹⁾ postupuje podle § 18a až 18e.“

6. Za § 18 se vkládají nové § 18a až 18e, které zní:

„§ 18a

Vypracování a uložení havarijního plánu

(1) Havarijní plán musí být vypracován přehledně, stručně, srozumitelně a doplňován nebo pozměňován tak, aby odpovídal skutečnosti.

(2) Havarijní plán musí být uložen na takovém místě, aby byl kdykoliv dosažitelný osobám, jichž se týká.

(3) V případech, kdy při havárii může dojít k ohrožení pracovníků sousedního dolu nebo lomu, musí být havarijní plán projednán též se závodním takového dolu nebo lomu.

§ 18b

Části havarijního plánu

(1) Havarijní plán obsahuje část pohotovostní, operativní a mapovou. Nedílnou součástí havarijního plánu je dokumentace vypracovaná podle zvláštních předpisů.⁶⁰⁾

(2) V části pohotovostní jsou určeny osoby, orgány a organizace, kterým musí být havárie ohlášena, jakož i zvláštní povinnosti osob, orgánů a organizací v případě havárie.

(3) V části operativní jsou uvedeny předvídatelné druhy havárií a rámcově též vlastní prostředky a postupy při záchraně osob, jejich ošetření a transportu, jakož i prostředky pro likvidaci havárie, včetně prostředků první pomoci a jejich rozmístění. Dále též způsob vyhledávání poplachu pro pracovníky organizace, popřípadě báňskou záchrannou službu nebo požární útvar.

(4) V pohotovostní i operativní části havarijního plánu jsou zahrnuta i případná opatření ve vztahu k sousedním dolům nebo lomům, popřípadě k důlním dílům.

(5) Mapová část obsahuje provozní důlní mapu se zakreslením důlních děl, popřípadě další účelové mapy podle potřeb organizace vyhotovené podle zvláštního předpisu.⁶¹⁾ V mapové dokumentaci musí být zakresleno umístění prostředků k záchraně osob, jejich ošetření a transportu zraněných osob.

- ⁶⁰⁾ Zákon České národní rady č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění zákona č. 425/1990 Sb.
Vyhláška Ministerstva vnitra České socialistické republiky č. 37/1986 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady o požární ochraně.
- ⁶¹⁾ Vyhláška Českého báňského úřadu č. 435/1992 Sb., o důlně měřické dokumentaci při hornické činnosti a některých činnostech prováděných hornickým způsobem.

§ 18c

Vedoucí likvidace havárie

(1) Vedoucím likvidace havárie je závodní lomu nebo vedoucí pracovník. V případě jeho nepřítomnosti, do doby příchodu vedoucího likvidace havárie, řídí likvidaci havárie určený pracovník, který je seznámen s místními podmínkami v rozsahu potřebném pro vedení likvidace havárie. Tímto pracovníkem může být pracovník vykonávající inspekční službu (§ 9 odst. 1).

(2) Vedoucí jednotek, které se zúčastní likvidace havárie (báňská záchranná služba, požární sbory apod.) postupují při likvidaci havárie v dohodě s vedoucím likvidace havárie.

§ 18d

Úkoly vedoucího likvidace havárie

(1) Vedoucí likvidace havárie řídí práce na záchranu lidí a zdolávání havárie. Všechny vydané příkazy a přijatá hlášení se s uvedením času zaznamenávají. Příkazy se vyhotovují dvojmo; jedno vyhotovení obdrží osoba, která dostává příkaz, popřípadě jej dále předává, druhé vyhotovení zůstane u vedoucího likvidace havárie. Od písemného vyhotovení příkazů lze upustit v případech, kdy to není možné (řízení na místě havárie apod.).

(2) Vedoucí likvidace havárie si může ustavit jako svůj poradní orgán havarijní, popřípadě jinou komisi.

(3) Vedoucí likvidace havárie po rozboru situace posoudí a případně upraví operativní část havarijního plánu, určí způsob zdolávání havárie a dává příkazy k

- a) záchraně pracovníků, zejména jejich odvolání z ohrožené oblasti,
- b) povolání pohotovosti báňské záchranné stanice, popřípadě jednotek požární ochrany,
- c) vyzoomění zdravotnického dispečinku záchranné služby⁶²⁾ a zajištění jejich doprovodu, jsou-li havárií ohroženy životy nebo zdraví pracovníků,
- d) provedení evidence pracovníků, kteří jsou na pracovišti, a to zejména se zvláštním zřetelem k pracovníkům v ohrožené oblasti,
- e) provedení dalších opatření určených pro vzniklou havárii v operativní části havarijního plánu,
- f) informování odpovědných pracovníků sousedních dolů nebo lomů, popřípadě jiných organizací, které by havárie mohla ohrozit,

- g) povolání dalších pracovníků a organizací potřebných při zdolávání havárie,
- h) přísun materiálu a zařízení potřebných pro zdolávání havárie,
- ch) informování příslušných orgánů o povaze nehody, průběhu záchranných prací a postupu likvidace havárie.

(4) Vedoucí likvidace havárie nesmí být po dobu trvání havárie pověřován jinými úkoly, které by mu bránily plnit úkoly vedoucího likvidace havárie.

(5) Za osoby stanovené v havarijním plánu, které nemohou plnit zvláštní úkoly, určuje vedoucí likvidace havárie jiné vhodné osoby.

⁶²⁾ Vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě.

§ 18e

Seznamování s havarijním plánem

(1) Všichni pracovníci musí být řádně poučeni o tom, jak se mají chovat v případě havárie.

(2) Všechny osoby, kterým havarijní plán ukládá zvláštní povinnosti, musí být s nimi řádně seznámeny.

(3) Poučení pracovníků a seznámení osob s jejich zvláštními povinnostmi vyplývajícími z havarijního plánu musí být opakováno při každé změně havarijního plánu, která se jich týká, nejméně však jednou za rok.“.

7. § 19 odst. 1 se doplňuje písmeny j) a k), která zní:

„j) požár podzemního důlního díla ústícího do volného prostoru,

k) ztrátu radioaktivního zářiče a prokázanou netěsnost uzavřeného zářiče.“.

8. § 42 odst. 3 zní:

„(3) V ochranném pásmu mezi patou výsypky a objekty, které je nutno chránit, musí být učiněna opatření pro zvýšení bezpečnosti, pokud to místní podmínky vyžadují (předvýsypky, hráze, odvodnění apod.).“.

9. § 42 se doplňuje odstavci 5 a 6, které zní:

„(5) Při projektování, zřizování, výstavbě, sledování a posuzování výsypek musí být posouzena výsypka nebo její část z hlediska rizikových faktorů a možného ohrožení objektů a zařízení.

(6) Výsypky musí být budovány tak, aby jejich začleněním do reliéfu okolního území byly vytvořeny podmínky pro jejich následné využití a realizaci esteticky a ekologicky vyvážené krajiny.“.

10. V § 43 odst. 1 se za slova „a zařízení,“ vkládají slova „odvodnění prostoru výsypky“.

11. § 43 se doplňuje odstavci 5, 6 a 7, které zní:

„(5) Monitorovací systém u výsypek, popřípadě jejich částí, pokud ho projektová dokumentace vyžaduje, musí být prováděn ve stanoveném rozsahu a termínech.

(6) Směrování výsypkových zemin podle jejich geomechanické kvality je nutno řešit tak, aby geomechanicky nevhodnější kategorie zemin byly ukládány do bazálních stupňů. Zeminy schopné rekultivace musí být ukládány odděleně nebo na povrch výsypky.

(7) Záměrné vytváření skluzů nebo sypání na skluz, jakož i převyšování horní hrany výsypkového stupně je zakázáno.“.

12. § 45 a 46 včetně nadpisů zní:

„§ 45

Generální obrys svahu výsypky

(1) Generální obrys svahu výsypky určený plánem otvírky, přípravy a dobývání je spojnice paty nejspodnějšího výsypkového stupně a horních hran všech dalších výsypkových stupňů (etáží) v posuzovaném profilu.

(2) Generální obrys svahu výsypky musí být určen s ohledem na nejnepríznivější stabilitní podmínky, na použitý způsob zakládání, na technické parametry zakládacích strojů a zařízení.

§ 46

Stupeň bezpečnosti generálního obrisu svahu výsypky

(1) Stupeň bezpečnosti (koeficient) generálního obrisu svahu výsypky nebo ucelené skupiny výsypkových stupňů se zjišťuje vhodnou výpočetní nebo grafickou metodou a musí být nejméně

- a) 1,5 pro konečný závěrný svah,
- b) 1,3 pro provozní svah.

(2) Jsou-li při výpočtu oprávněné důvody pro zahrnutí reziduální smykové pevnosti zemin v převážném rozsahu svahu do výpočtu, může být stupeň bezpečnosti nejméně

- a) 1,3 pro konečný svah,
- b) 1,2 pro provozní svah.

Reziduální smyková pevnost je nejmenší hodnota ustáleného smykového napětí, dosažená při smykové zkoušce na translačním smykovém přístroji (v laboratoři), nebo smykové napětí na skluzové ploše havarovaného svahu, zajišťující jeho nový labilní stabilitní stav.“.

13. V § 70 odst. 1 se na konci připojují tyto věty: „Zařízení, u kterého může dojít účinkem sil k nežádoucímu pohybu, musí být bezpečně zakotveno. Pří-

putná je jen taková konstrukce zařízení, která umožní jeho bezpečně zakotvení.“.

14. § 74 odst. 3 zní:

„(3) Potrubí musí být označeno podle účelu nebo druhu protékající látky. K označení potrubí postačí barevné pruhy o šíři 20 cm ve vzdálenosti po 30 m, a to

- a) u požárního vodovodu tmavě červené (červeně rumělková),
- b) u potrubí stlačeného vzduchu světle modré (modř světlá).

Označení musí být také u každé odbočky a armatury potrubí. Způsob označení ostatních potrubí určí organizace.“.

15. § 85 odst. 4 zní:

„(4) Pokud se na vývodku vlečného kabelu na pohyblivém zařízení přenáší tah kabelu, musí být stroj vybaven zajišťovacím zařízením, které vypne pohyblivé zařízení při překročení dovoleného tahu v kabelu.“.

16. § 87 odst. 5 zní:

„(5) U zařízení, u kterého při překročení určené polohy může dojít k ohrožení bezpečnosti práce nebo provozu, musí být

- a) koncový vypínač vymezující určenou polohu zapojený v silovém obvodu, nebo
- b) dva koncové vypínače v ovládacím obvodu; v takovém případě musí být jeden koncový vypínač zapojen v ovládacím obvodu příslušného pohonu a druhý v obvodu ovládací cívký spínače, nebo
- c) u zařízení řízeného programovým procesorem dva údaje koncové polohy v programovém vybavení.“.

17. § 87 se doplňuje odstavcem 6, který zní:

„(6) Je-li zařízení vybaveno elektrickým blokováním zajišťujícím bezpečnost osob, musí při jeho působení dojít k zastavení zařízení. V takovém případě může být zařízení opětovně uvedeno do provozu jen jeho vědomým odblokováním.“.

18. § 92 odst. 5 zní:

„(5) Přímé nadproudové ochrany u zařízení nad 1 kV musí být zkoušeny a funkčně ověřeny před jejich uvedením do provozu a dále nejméně jedenkrát za tři roky.“.

19. § 92 odst. 8 zní:

„(8) Pro zkoušky releových ochrany a automatik musí být k dispozici provozní dokumentace.“.

20. § 158 odst. 3 zní:

„(3) Pro tratě, pro které platí zvláštní předpis,⁵⁴⁾ neplatí ustanovení odstavců 1 a 2 a § 128, 129, 159 až 163, § 168 odst. 1 a § 171.“.

21. § 164 se doplňuje odstavcem 7, který zní:

„(7) Při přenášení a přepravě uzavřených radioaktivních zářičů mohou být přítomny jen osoby, jejichž činnost je s touto přepravou spojena. Radioaktivní zářiče mohou být přepravovány jen v dopravních prostředcích k tomu určených.“.

22. § 176 odst. 9 zní:

„(9) Upínání a odepínání vázacích prostředků při manipulaci s materiálem se provádí ze země nebo z bezpečných plošin nebo podlah tak, aby vázání nebylo prováděno ve větší pracovní výšce než 1,5 m. Upínat a odepínat vázací prostředky z povrchu skla-

dovaného materiálu lze jen v případě, kdy je vyloučen samovolný pohyb skladovaného materiálu. Manipulace s materiálem je možná až poté, kdy se pracovník vzdálil na bezpečné místo.“.

23. § 176 se doplňuje odstavcem 11, který zní:

„(11) Organizace může skladovat radioaktivní zářiče jen v prostorách k tomu účelu schválených.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. března 1994.

Předseda:

Ing. **Bartoš** v. r.

9

VYHLÁŠKA

Českého báňského úřadu

ze dne 6. prosince 1993,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška Českého báňského úřadu č. 51/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při úpravě a zušlechťování nerostů, ve znění vyhlášky č. 340/1992 Sb.

Český báňský úřad stanoví podle § 6 odst. 6 písm. a), b) a d) zákona České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona České národní rady č. 542/1991 Sb.:

Čl. I

Vyhláška Českého báňského úřadu č. 51/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při úpravě a zušlechťování nerostů, ve znění vyhlášky č. 340/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 1 se vypouští písmeno c).

Dosavadní písmena d) až o) se označují jako písmena c) až n).

2. § 6 se doplňuje odstavci 1 a 2, které zní:

„(1) Při činnostech upravených touto vyhláškou mohou být provozovány a používány jen pracoviště, stroje, zařízení, přístroje, pomůcky, objekty a materiály, které svou konstrukcí, provedením a technickým stavem odpovídají předpisům k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu.

(2) Při používání strojů, zařízení, přístrojů, pomůcek a materiálů musí být dodrženy pokyny nebo technické podmínky výrobce, návody a podmínky stanovené při jejich schválení nebo povolení.“

Dosavadní odstavce 1 a 2 se označují jako odstavce 3 a 4.

3. § 6 se doplňuje odstavcem 5, který zní:

„(5) Organizace je povinna zajistit nejméně jednou ročně prohlídky ocelových a dřevěných konstrukcí a staveb, pokud jsou vystaveny účinkům vlhkosti nebo agresivních látek.“

4. § 10 včetně nadpisu se vypouští.

5. V § 11 odst. 1 se slova „vedoucí organizace“ nahrazují slovy „vedoucí pracovník nebo závodní dolu nebo závodní lomu“.

6. § 18 včetně nadpisu zní:

„§ 18

Havarijní plán

Pokud je organizace povinna vypracovat plán

zodolávání závažných provozních nehod (dále jen „havárií“),¹¹⁾ postupuje podle § 18a až 18e.“

7. Za § 18 se vkládají nové § 18a až 18e, které zní:

„§ 18a

Vypracování a uložení havarijního plánu

(1) Havarijní plán musí být vypracován přehledně, stručně, srozumitelně a doplňován nebo pozměňován tak, aby odpovídal skutečnosti.

(2) Havarijní plán musí být uložen na takovém místě, aby byl kdykoliv dosažitelný osobám, jichž se týká.

(3) V případech, kdy při havárii může dojít k ohrožení pracovníků sousedního dolu nebo lomu, musí být havarijní plán projednán též se závodním takového dolu nebo lomu.

§ 18b

Části havarijního plánu

(1) Havarijní plán obsahuje část pohotovostní, operativní a mapovou. Nedílnou součástí havarijního plánu je dokumentace vypracovaná podle zvláštních předpisů.⁴⁷⁾

(2) V části pohotovostní jsou určeny osoby, orgány a organizace, kterým musí být havárie ohlášena, jakož i zvláštní povinnosti osob, orgánů a organizací v případě havárie.

(3) V části operativní jsou uvedeny předvídatelné druhy havárií a rámcově též vlastní prostředky a postupy při záchraně osob, jejich ošetření a transportu, jakož i prostředky pro likvidaci havárie, včetně prostředků první pomoci a jejich rozmístění. Dále též způsob vyhlásování poplachu pro pracovníky organizace, popřípadě báňskou záchrannou službu nebo požární útvar.

(4) V pohotovostní i operativní části havarijního plánu jsou zahrnuta i případná opatření ve vztahu k sousedním dolům nebo lomům, popřípadě k důlním dílům.

(5) Mapová část obsahuje základní mapu závodu (provozovny) se zakreslením důlních děl, popřípadě další účelové mapy podle potřeb organizace, vyhotovené podle zvláštního předpisu.⁴⁸⁾ V mapové doku-

mentaci musí být zakresleno umístění prostředků k záchraně osob, jejich ošetření a transportu zraněných osob.

⁴⁷⁾ Zákon České národní rady č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění zákona č. 425/1990 Sb.

Vyhláška Ministerstva vnitra České socialistické republiky č. 37/1986 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady o požární ochraně.

⁴⁸⁾ Vyhláška Českého báňského úřadu č. 435/1992 Sb., o důlně měřické dokumentaci při hornické činnosti a některých činnostech prováděných hornickým způsobem.

§ 18c

Vedoucí likvidace havárie

(1) Vedoucím likvidace havárie je vedoucí pracovník nebo závodní dolu nebo závodní lomu. V případě jeho nepřítomnosti, do doby příchodu vedoucího likvidace havárie, řídí likvidaci havárie určený pracovník, který je seznámen s místními podmínkami v rozsahu potřebném pro vedení likvidace havárie. Tímto pracovníkem může být pracovník vykonávající inspekční službu (§ 9 odst. 1).

(2) Vedoucí jednotek, které se zúčastní likvidace havárie (báňská záchranná služba, požární sbory apod.) postupují při likvidaci havárie v dohodě s vedoucím likvidace havárie.

§ 18d

Úkoly vedoucího likvidace havárie

(1) Vedoucí likvidace havárie řídí práce na záchranu lidí a zdolávání havárie. Všechny vydané příkazy a přijatá hlášení se s uvedením času zaznamenávají. Příkazy se vyhotovují dvojmo; jedno vyhotovení obdrží osoba, která dostává příkaz, popřípadě jej dále předává, druhé vyhotovení zůstane u vedoucího likvidace havárie. Od písemného vyhotovení příkazů lze upustit v případech, kdy to není možné (řízení na místě havárie apod.).

(2) Vedoucí likvidace havárie si může ustavit jako svůj poradní orgán havarijní, popřípadě jinou komisi.

(3) Vedoucí likvidace havárie po rozboru situace posoudí a případně upraví operativní část havarijního plánu, určí způsob zdolávání havárie a dává příkazy k

- a) záchraně pracovníků, zejména jejich odvolání z ohrožené oblasti,
- b) povolání pohotovosti báňské záchranné stanice, popřípadě jednotek požární ochrany,
- c) vyrozumění zdravotnického dispečinku záchranné služby⁴⁹⁾ a zajištění jejich doprovodu, jsou-li havárií ohroženy životy nebo zdraví pracovníků,
- d) provedení evidence pracovníků, kteří jsou na pracovišti, a to zejména se zvláštním zřetelem k pracovníkům v ohrožené oblasti,

- e) provedení dalších opatření určených pro vzniklou havárii v operativní části havarijního plánu,
- f) informování odpovědných pracovníků sousedních dolů nebo lomů, popřípadě jiných organizací, které by havárie mohla ohrozit,
- g) povolání dalších pracovníků a organizací potřebných při zdolávání havárie,
- h) přísun materiálu a zařízení potřebných pro zdolávání havárie,
- ch) informování příslušných orgánů o povaze nehody, průběhu záchranných prací a postupu likvidace havárie.

(4) Vedoucí likvidace havárie nesmí být po dobu trvání havárie pověřován jinými úkoly, které by mu bránily plnit úkoly vedoucího likvidace havárie.

(5) Za osoby stanovené v havarijním plánu, které nemohou plnit zvláštní úkoly, určuje vedoucí likvidace havárie jiné vhodné osoby.

⁴⁹⁾ Vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě.

§ 18e

Seznamování s havarijním plánem

(1) Všichni pracovníci musí být řádně poučeni o tom, jak se mají chovat v případě havárie.

(2) Všechny osoby, kterým havarijní plán ukládá zvláštní povinnosti, musí být s nimi řádně seznámeny.

(3) Poučení pracovníků a seznámení osob s jejich zvláštními povinnostmi vyplývajícími z havarijního plánu musí být opakováno při každé změně havarijního plánu, která se jich týká, nejméně však jednou za rok.“

8. § 19 odst. 1 se doplňuje písmenem g), které zní:

„g) ztrátu radioaktivního zářiče a prokázanou netěsnost uzavřeného zářiče.“

9. § 31 včetně nadpisu zní:

„§ 31

Odkaliště

(1) Pro zřizování a rekonstrukce odkališť musí být zpracován projekt, který řeší:

- a) zamezení, popřípadě snížení prašnosti a jejich kontrolu,
- b) ochranu před negativním ovlivněním režimu podzemních i povrchových vod v okolí odkaliště a jejich znečištění,
- c) úpravu odkaliště a jeho objektů po ukončení provozu,
- d) způsob sledování jakosti a množství průsakových i povrchových vod,

- e) stabilitu hrází,
- f) sledování látek znečišťujících ovzduší,
- g) způsob a postup naplavování,
- h) bezpečnost provozu za mimořádných okolností (povodně, živelní pohromy, přerušení dodávky elektrické energie, ohrožení jakosti vody),
- ch) případný odběr materiálů z odkaliště a jeho vliv na okolí.

(2) Před uvedením do provozu musí být vypracován provozní řád, který obsahuje kromě náležitostí uvedených v odstavci 1 též provozní dokumentaci jednotlivých objektů a zařízení.

(3) Na odkaliště se mohou ukládat jen takové materiály, pro které bylo odkaliště určeno.

(4) Odběr materiálu z odkaliště se provádí podle technologického postupu, který je zpracován v souladu s provozním řádem.“.

10. V § 36 odst. 1 se na konci připojují tyto věty: „Zařízení, u kterého může dojít účinkem sil k nežádoucímu pohybu, musí být bezpečně zakotveno. Přípustná je jen taková konstrukce zařízení, která umožní jeho bezpečné zakotvení.“.

11. § 40 odst. 3 zní:

„(3) Potrubí musí být označeno podle účelu nebo druhu protékající látky. K označení potrubí postačí barevné pruhy o šíři 20 cm ve vzdálenosti po 30 m, a to

- a) u požárního vodovodu tmavě červené (červeně rumělková),
- b) u potrubí stlačeného vzduchu světle modré (modř světlá).

Označení musí být také u každé odbočky a armatury potrubí. Způsob označení ostatních potrubí určí organizace.“.

12. § 51 odst. 4 zní:

„(4) Pokud se na vývodku vlečného kabelu na pohyblivém zařízení přenáší tah kabelu, musí být stroj vybaven zajišťovacím zařízením, které vypne pohyblivé zařízení při překročení dovoleného tahu v kabelu.“.

13. § 52 odst. 5 zní:

„(5) U zařízení, u kterého při překročení určené polohy může dojít k ohrožení bezpečnosti práce nebo provozu, musí být

- a) koncový vypínač vymezující určenou polohu zapojený v silovém obvodu, nebo
- b) dva koncové vypínače v ovládacím obvodu; v takovém případě musí být jeden koncový vypínač zapojen v ovládacím obvodu příslušného pohonu a druhý v obvodu ovládací cívký spínače, nebo

- c) u zařízení řízeného programovým procesorem dva údaje koncové polohy v programovém vybavení.“.

14. § 52 se doplňuje odstavcem 6, který zní:

„(6) Je-li zařízení vybaveno elektrickým blokováním zajišťujícím bezpečnost osob, musí při jeho působení dojít k zastavení zařízení. V takovém případě může být zařízení opětovně uvedeno do provozu jen jeho vědomým odblokováním.“.

15. § 57 odst. 5 zní:

„(5) Přímé nadproudové ochrany u zařízení nad 1 kV musí být zkoušeny a funkčně ověřeny před jejich uvedením do provozu a dále nejméně jedenkrát za tři roky.“.

16. § 57 odst. 8 zní:

„(8) Pro zkoušky releových ochran a automatik musí být k dispozici provozní dokumentace.“.

17. § 91 odst. 3 zní:

„(3) Pro tratě, pro které platí zvláštní předpis,³⁹⁾ nepatří ustanovení odstavců 1 a 2 a § 67, 68, 92 až 95, § 100 odst. 1 a § 103.“.

18. § 96 odst. 7 zní:

„(7) Při přenášení a přepravě uzavřených radioaktivních zářičů mohou být přítomny jen osoby, jejichž činnost je s touto přepravou spojena. Radioaktivní zářiče mohou být přepravovány jen v dopravních prostředcích k tomu určených.“.

19. § 108 odst. 9 zní:

„(9) Upínání a odepínání vázacích prostředků při manipulaci s materiálem se provádí ze země nebo z bezpečných plošin nebo podlah tak, aby vázání nebylo prováděno ve větší pracovní výšce než 1,5 m. Upínat a odepínat vázací prostředky z povrchu skladovaného materiálu lze jen v případě, kdy je vyloučen samovolný pohyb skladovaného materiálu. Manipulace s materiálem je možná až poté, kdy se pracovník vzdálil na bezpečné místo.“.

20. § 108 se doplňuje odstavcem 11, který zní:

„(11) Organizace může skladovat radioaktivní zářiče jen v prostorách k tomu účelu schválených.“.

21. § 115 odst. 1 zní:

„(1) Zařízení, přístroje a nářadí musí být udržovány v provozuschopném a bezpečném stavu a musí být rozmístěny tak, aby nebránily přirozenému větrání. Únikové cesty a prostory k manipulaci s materiály, uzávěry vody, plynu a elektrického proudu musí být trvale volné.“.

22. § 115 se doplňuje odstavcem 6, který zní:

„(6) Při laboratorních pracích musí být učiněna opatření odpovídající nebezpečí, které je možno předpokládat na základě vlastností a množství použitých látek a materiálů.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. března 1994.

Předseda:
Ing. **Bartoš** v. r.

10

VYHLÁŠKA

Českého báňského úřadu

ze dne 6. prosince 1993,

kteřou se stanoví technické podmínky provedení protivýbuchových uzávěr prachových a vodních

Český báňský úřad stanoví podle § 6 odst. 6 písm. a) zákona České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona České národní rady č. 425/1991 Sb., zákona České národní rady č. 542/1991 Sb. a zákona č. 169/1993 Sb.:

ČÁST PRVNÍ

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Rozsah platnosti

Tato vyhláška stanoví způsob zřizování pasivních protivýbuchových uzávěr na uhelných a lignitových dolech s nebezpečím výbuchu uhelného nebo lignitového prachu.

§ 2

Výklad pojmů

(1) Pasivní protivýbuchová uzávěra je zařízení v dlouhých důlních dílech určené k zabránění přenosu výbuchu uhelného prachu rozmetáním hasicího prostředku, v daném případě inertního prachu nebo vody do profilu důlního díla tlakovou vlnou výbuchu. Podle použitého hasicího prostředku rozlišujeme protivýbuchové uzávěry prachové nebo vodní.

(2) Prachová protivýbuchová uzávěra je tvořena řadou přehrad rozmístěných ve stanovených vzdálenostech v profilu dlouhého důlního díla kolmo k jeho ose. Na nich je uložen inertní prach, jehož hmotnost je závislá od průřezu důlního díla. Rovněž je stanovena nejmenší délka celé protivýbuchové uzávěry.

(3) Protivýbuchové vodní uzávěry se rozlišují podle způsobu rozmístění přehrad v důlním díle na soustředěné nebo dělené.

(4) Protivýbuchová vodní uzávěra **soustředěná** je tvořena řadou přehrad rozmístěných ve stanovených vzdálenostech v profilu důlního díla kolmo k jeho

ose. Na nich je uložen nebo zavěšen takový počet korýtek naplněných vodou, aby byl dodržen její stanovený objem odvozený od průřezu důlního díla. Rovněž je stanovena nejmenší a největší délka celé protivýbuchové uzávěry.

(5) Protivýbuchová vodní uzávěra **dělená** je tvořena skupinami přehrad rozmístěných ve stanovených vzdálenostech v profilu důlního díla kolmo k jeho ose. Na nich je uložen nebo zavěšen takový počet korýtek naplněných vodou, aby byl dodržen stanovený objem vody. Objem vody ve skupině přehrad se určí podle objemu důlního díla mezi skupinami korýtek. Nepřímo je stanovena pouze nejmenší délka celé dělené uzávěry, která je odvozena od požadavku dodržení stanoveného objemu vody ve všech skupinách přehrad v závislosti na průměrném průřezu důlního díla. Horní hranice její délky není stanovena.

(6) Přehradou protivýbuchové uzávěry se rozumí rozmístění hasicího prostředku v příčném profilu důlního díla ke splnění účelu protivýbuchové uzávěry, to je zabránění přenosu výbuchu uhelného prachu. Základním prvkem přehrady je zpravidla nosná konstrukce sahající od jednoho boku důlního díla k druhému boku, na které je volně uložen buď inertní prach, nebo jsou položena nebo zavěšena korýtká s vodou. Součástí přehrady u vodních protivýbuchových uzávěr jsou i korýtká s vodou umístěná v jiných částech příčného profilu důlního díla za účelem lepšího vykrytí celého profilu.

§ 3

Určení druhu a konkrétního provedení protivýbuchové uzávěry

V technologickém postupu¹⁾ pro vedení důlních děl musí být konkrétně zpracován způsob ochrany proti přenosu výbuchu uhelného prachu pomocí protivýbuchových uzávěr. Profil důlního díla musí být určen tak, aby vzhledem k předpokládanému rozmístění výstroje dopravního a strojního zařízení, luten a prostoru pro chůzi byla ustanovení této vyhlášky dodržena. Obdobně musí být zpracován způsob ochrany proti přenosu výbuchu uhelného prachu po-

¹⁾ § 39 odst. 1, § 43 odst. 2 a 3 vyhlášky Českého báňského úřadu č. 22/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí, ve znění pozdějších předpisů.

mocí protivýbuchových uzávěr pro důlní díla již vyražená, pokud vznikne povinnost tyto uzávěry v důlním díle rozmístit.

ČÁST DRUHÁ

PRACHOVÉ PROTIVÝBUCHOVÉ UZÁVĚRY

§ 4

Místo pro postavení prachové protivýbuchové uzávěry

(1) Prachové protivýbuchové uzávěry (dále jen „prachová uzávěra“) se nesmí zřizovat v místech, kde stéká voda ze stropu, v blízkosti křižovatek, ostrých zataček a v úsecích důlních děl s většími změnami průřezu proti průměrnému průřezu důlního díla, v němž se má uzávěra zřídit.

(2) Pro stanovení průměrného průřezu důlního díla je rozhodující úsek důlního díla, v němž je prachová uzávěra umístěna, a úseky navazující na tento úsek v obou směrech. Délka navazujících úseků se rovná délce prachové uzávěry. Průměrný průřez se vypočítá jako průměr ze světlého průřezu měřeného uprostřed této uzávěry a na obou koncích navazujících úseků.

(3) Jestliže je nutné zvětšení průřezu důlního díla, aby se získala dostatečná výška pro umístění prachové uzávěry, musí se tak provést z každé její strany na vzdálenost, která se rovná alespoň délce této uzávěry.

(4) V prostoru před a za prachovou uzávěrou na vzdálenost rovnající se její délce nesmějí být překážky, které podstatně zmenšují světlý průřez důlního díla.

§ 5

Stanovení hmotnosti inertního prachu v prachové uzávěře

(1) Hmotnost inertního prachu uloženého na přehradách prachové uzávěry musí být určena tak, aby na 1 m² průměrného průřezu důlního díla připadlo nejmeně 400 kg inertního prachu.

(2) Hmotnost inertního prachu navršeného na přehradě lze přibližně vypočítat podle vzorce

$$G = 67 \cdot b^2 (3 a - b),$$

kde G je hmotnost inertního prachu na přehradě v kg,
a délka přehrad v metrech,
b šířka přehrad v metrech.

§ 6

Konstrukce přehrad prachové uzávěry

(1) Konstrukce přehrad prachové uzávěry musí zajišťovat její snadné převržení v případě výbuchu.

Proto se její části nesmí dohromady sbíjet a výstroj důlního díla nesmí být na překážku jejímu rozmetání. Současně však musí být dostatečně stabilní proti nárazům při dopravě, trhačí práci a podobně.

(2) Přehrada prachové uzávěry má tyto části:

- a) nosné podstavce – zpravidla dřevěné hranoly pevně uchycené na výztuž důlního díla tak, aby byly vždy umístěny pod úroveň uzávěry. Každá přehrada musí mít samostatné podstavce podle přílohy č. 1, která je součástí této vyhlášky, obrázek č. 4,
- b) příčné nosníky – zpravidla hranoly nebo fošny položené na nosné podstavce v patřičné vzdálenosti od sebe kolmo k ose důlního díla. Jako nosníky se nesmí používat kolejnic, vyrovnaných oblouků ocelové výztuže a podobně,
- c) destičky – volně položené dřevěné desky na příčné nosníky tvořící stůl přehrady pro navršení inertního prachu. Destičky o šířce maximálně 20 cm se kladou volně vedle sebe napříč k nosníkům, nesmí však do sebe zapadat, aby prach nebyl shozen jako celek, ale rozmetán. Destičky musí přecházet nosník na každé straně u lehkých přehrad o minimálně 10 cm, u těžkých přehrad o minimálně 13 cm podle přílohy č. 1, obrázek č. 1 a 2.

(3) Přehrady se staví v poloze vodorovné a kolmo na osu důlního díla.

(4) Délka každé přehrady musí být taková, aby sahala od jednoho boku důlního díla k druhému. Nosníky a destičky se nesmí v žádném místě dotýkat výztuže a výstroje.

§ 7

Druhy přehrad prachové uzávěry

(1) Podle šířky přehrad a v důsledku toho hmotnosti navršeného inertního prachu se rozlišují:

- a) přehrady lehké o šířce 35 cm. Hmotnost prachu na přehradě je cca 23 kg na 1 bm její délky podle přílohy č. 1, obrázek č. 1,
- b) přehrady těžké o šířce 50 cm. Hmotnost prachu na přehradě je cca 45 kg na 1 bm její délky podle přílohy č. 1, obrázek č. 2,
- c) přehrady těžké dvojité, kde prach je rozložen z poloviny na jedné a z poloviny na druhé přehradě tak, aby se navršení prachu překrývalo v ose důlního díla po délce 30 až 35 cm podle přílohy č. 3, která je součástí této vyhlášky. Těchto přehrad se používá v důlních dílech, kde délka přehrad je větší než 3 m, takže zátěž přehrad inertním prachem je tak veliká, že není zaručeno správné rozmetání přehrady tlakovou vlnou výbuchu.

(2) V širokých průřezích důlních děl, kde by hmotnost inertního prachu mohla způsobit případné

prohnutí příčných nosníků, smějí se uchytit nosníky uprostřed drátem nebo řetízkem ke stropní části důlní výztuže.

§ 8

Celkové složení a délka prachové uzávěry

(1) Prachová uzávěra se staví jako uzávěra soustředěná. Její celková délka nesmí být menší než 40 m.

(2) Prachová uzávěra sestává z jednotlivých přehrad, na nichž je uložen inertní prach. Počet přehrad se určuje podle požadované hmotnosti inertního prachu v celé prachové uzávěře.

(3) Vzdálenost mezi jednotlivými přehradami je 1,5 m až 2 m. Jen výjimečně, kde poměry nedovolují dodržení této vzdálenosti podle přílohy č. 1, obrázek č. 3, může být tato vzdálenost zkrácena na 1 m.

(4) Přehrady prachové uzávěry se umísťují v horní třetině světlého průřezu důlního díla, přičemž musí každá přehrada kryt alespoň 65 % maximální šířky světlého průřezu důlního díla.

(5) První a poslední 2 až 3 přehrady jsou lehké (o šířce 35 cm), ostatní jsou těžké (o šířce 50 cm) podle přílohy č. 1, obrázek č. 3. Stejně se postupuje, je-li prachová uzávěra zhotovena z dvojitých přehrad.

§ 9

Sypání inertního prachu a jeho výměna

(1) Inertní prach na přehradách musí být volně navršen a nesmí být udusán. Usadí-li se na navršeném inertním prachu viditelná vrstva uhelného prachu, musí být odstraněna a inertní prach do stanovené hmotnosti doplněn.

(2) Zvlhne-li inertní prach a přestane-li být rozvířitelný, musí se vyměnit. Při jeho výměně se nejdříve zřídí nadpočetná přehrada s navršením nezávadného inertního prachu, a pak se postupně vymění nevyhovující prach na jednotlivých přehradách. Během výměny musí být v uzávěře stále předepsaný počet přehrad s navršeným inertním prachem. Obdobně se musí postupovat i při opravách poškozených přehrad.

§ 10

Přemísťování prachové uzávěry

Má-li se prachová uzávěra přemístit, může se s rozebíráním staré uzávěry začít až po postavení nové prachové uzávěry.

ČÁST TŘETÍ VODNÍ PROTIVÝBUCHOVÉ UZÁVĚRY

DÍL PRVNÍ SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 11

Korýtko

(1) Pro stavbu vodních protivýbuchových uzávěr (dále jen „vodní uzávěra“) se smí použít pouze korýtek, která jsou pro tento účel schválena zkušebnou určenou Českým báňským úřadem.²⁾ Zkušebna současně stanoví závazné pokyny pro používání daného typu korýtko.

(2) Na každém korýtku musí být výrobcem označen jeho obsah a výška hladiny odpovídající tomuto obsahu. Výška hladiny v korýtku se musí dát snadno kontrolovat.

(3) Pro omezení odpařování vody z korýtko se může použít poklop. Pokud není poklop použit, musí se počítat s objemem korýtko o 10 % nižším, než je objem stanovený výrobcem.

§ 12

Plnění korýtek vodou

(1) Korýtko vodní uzávěry musí být stále naplněna nejméně takovým objemem vody, který odpovídá příslušnému znaku na korýtku.

(2) Korýtko se plní nebo doplňuje vodou buď pomocí hadice napojené na důlní vodovod, nebo centrálně pomocí potrubí opatřeného otvory umístěného nad korýtko. Toto potrubí nesmí bránit správné funkci vodní uzávěry.

(3) Je-li pod korýtko trolejové vedení, musí být chráněno stříškou, která zabráni stékání vody na toto vedení. Při plnění nebo doplňování korýtek vodou musí být v trolejovém vedení vypnut elektrický proud.

§ 13

Vykrytí profilu důlního díla přehradou

(1) Korýtko v přehradě vodní uzávěry se umísťují v horní třetině světlého průřezu důlního díla, přičemž musí kryt alespoň 50 % maximální šířky světlého průřezu důlního díla o ploše do 15 m² a alespoň 60 % maximální šířky průřezů větších. Výstroj důlního díla nesmí bránit účinnému rozptýlení vody do profilu důlního díla. Pokud výstroj důlního díla neumožňuje rozmístění korýtek v jedné rovině, mohou být korýtko rozmístěna ve více rovinách. Příklad uveden v příloze č. 2 této vyhlášky, obrázek č. 2 a 5.

(2) K vykrytí volných prostorů, zejména na bocích důlního díla, se použije korýtek uložených na nosičích. Příklad uveden v příloze č. 2, obrázek č. 3.

²⁾ § 162 odst. 2 vyhlášky č. 22/1989 Sb.

(3) Korýtky v každé přehradě se musí umístit tak, aby se nedotýkala výztuže nebo boku důlního díla, výstroje ani navzájem. Součet mezer mezi jednotlivými korýtky a korýtky a boky důlního díla nesmí být větší než 150 cm, přičemž žádná mezera nesmí být větší než 50 cm. Pokud jsou korýtky umístěna v různých rovinách, týkají se údaje o mezerách vzdáleností mezi svislými rovinami proloženými okraji korýtek. Příklad uveden v příloze č. 2, obrázek č. 3.

(4) Dna korýtek umístěných na nosné konstrukci v horní třetině důlního díla nesmí být nad počvou výše než 2,5 m. Pod touto částí přehrady musí být zachována předepsaná volná výška pro chůzi a dopravu. V průřezích, kde je nad korýtky volný prostor vyšší než 1,5 m, umístí se v tomto prostoru další přehrada, pro kterou platí odstavec 3. Příklad uveden v příloze č. 2, obrázek č. 2 a 4.

(5) Pokud je vzdálenost mezi spodní větví pásového dopravníku a počvou větší než 0,75 m, musí být v tomto prostoru v místě každé přehrady nejméně jedno korýtko s vodou. Voda v tomto korýtku se nezapočítává do celkového objemu vody ve vodní uzávěře.

§ 14

Umístění korýtek v přehradě

(1) Korýtky v přehradě mohou být

- a) volně položena na nosníky nebo v případě jednoho korýtko na nosič,
- b) zavěšena za svůj horní okraj v nosných rámech.

(2) V přehradě mohou být používána korýtky volně položená i zavěšená.

(3) Nosníky, nosiče a rámy se kladou vodorovně, kolmo k podélné ose důlního díla.

(4) Korýtky se

- a) kladou nebo zavěšují svou delší stranou kolmo k podélné ose důlního díla – uložení nebo zavěšení příčné,
- b) kladou nebo zavěšují svou delší stranou rovnoběžně s podélnou osou důlního díla – uložení podélné.

(5) Na jedné nosné konstrukci mohou být korýtky položena podélně i příčně (kombinovaný způsob), pokud zkušebna pověřená Českým báňským úřadem²⁾ nestanoví při schvalování korýtek jinak.

§ 15

Nosné konstrukce pro korýtky

(1) Nosné díly, kterými jsou rámy, nosníky a jejich podstavce, nosiče, držáky a jejich ukotvení, musí být dostatečně pevné, aby nedocházelo k jejich nebezpečným průhybům při naplnění korýtek vodou. V širokých průřezích důlních děl, kde by případně prohnutí

nosníků nebo rámu mohlo způsobit posun korýtek nebo vylévání vody z nich, dovoluje se uchycení nosníků nebo rámu uprostřed drátem nebo řetízkem ke stropní části důlní výztuže.

(2) Nosná konstrukce pro volně položená korýtky sestává zpravidla z nosníku zhotoveného z fošny nebo dvou hranolů volně položených na nosné podstavce, které musí být pevně uchycené přímo nebo pomocí držáků na horninu nebo výztuž důlního díla.

(3) U korýtek uložených příčně na nosnou konstrukci nesmí šířka nosníku, popřípadě vzdálenost mezi vnějšími hranami dvou hranolů umístěných vedle sebe překročit šířku dna korýtko. U korýtek uložených podélně nesmí být šířka nosníku větší než 2/3 délky dna korýtko. U kombinovaného uložení je možno podélně uložená korýtko podložit. Styčná plocha nosníku s dnem korýtko však musí být dostatečně velká, aby nedocházelo k deformaci dna korýtko po jeho naplnění vodou.

(4) Nosiče jednotlivých korýtek sestávají zpravidla ze dvou hranolů nebo fošny nehybně upevněných přímo nebo pomocí držáků na výstroj, výztuž nebo horninu na boku chodby. Korýtko se na nosiče kladou podélně nebo příčně.

(5) Nosné rámy pro zavěšení korýtek sestávají ze dvou rovnoběžných nosníků zhotovených z dřevěných hranolů, profilové oceli, trubek, popřípadě teleskopicky zasouvatelých, spolu pevně spojených kolmými příčkami zpravidla na obou koncích, které zajišťují jejich stálou vzdálenost. Stěny korýtek nesmí být nosným rámem zakryty na větší výšku než 6 cm.

(6) Nosné rámy se nehybně upevňují pomocí držáků nebo přímo na výztuž nebo na horninu důlního díla.

DÍL DRUHÝ

VODNÍ UZÁVĚRY SOUSTŘEDĚNÉ

§ 16

Objem vody ve vodní uzávěře soustředěné a její délka

(1) Objem vody ve vodní uzávěře soustředěné se stanoví tak, aby připadalo nejméně 200 l na každý m² průměrného průřezu důlního díla, v němž je tato uzávěra umístěna.

(2) Pro stanovení průměrného průřezu důlního díla je rozhodující úsek důlního díla, v němž je vodní uzávěra soustředěná umístěna, a úseky navazující na tento úsek v obou směrech. Délka každého navazujícího úseku je 25 m. Průměrný průřez se vypočítá jako průměr ze světlého průřezu měřeného uprostřed této uzávěry a na obou koncích navazujících úseků.

(3) Vodní uzávěra soustředěná se skládá z potřebného počtu přehrad, ve kterých jsou umístěna korýtko

naplněná vodou. Vzdálenost mezi korýtky na sousedních přehradách je 1 m až 3 m, celková délka vodní uzávěry soustředěné musí být nejméně 25 m, nejvíce 40 m.

(4) Celkový objem vody ve vodní uzávěře soustředěné musí být rovnoměrně rozdělen po délce této uzávěry tak, aby připadalo nejméně 5 l vody na každý m^3 objemu úseku důlního díla, v němž je tato uzávěra postavena.

§ 17

Místo pro postavení vodní uzávěry soustředěné a jeho úprava

(1) Vodní uzávěra soustředěná se staví pokud možno v přímém úseku důlního díla. V prostoru před a za touto uzávěrou na vzdálenost 25 m nesmí být překážky, které podstatně zmenšují světlý průřez důlního díla.

(2) Jestliže je nutné zvětšit průřez důlního díla, aby se získala dostatečná výška pro postavení vodní uzávěry soustředěné, musí se tak provést z každé její strany na vzdálenost alespoň 25 m.

§ 18

Přemísťování vodní uzávěry soustředěné

Má-li se vodní uzávěra soustředěná přemístit, musí být dříve, než se začne rozebírat stará uzávěra, postavena uzávěra nová.

DÍL TŘETÍ

VODNÍ UZÁVĚRY DĚLENÉ

§ 19

Složení vodní uzávěry dělené

Vodní uzávěra dělená se skládá ze skupin přehrad s korýtky naplněnými vodou, které jsou rozmístěny průběžně v dlouhém důlním díle podle přílohy č. 2, obrázek č. 1. Vzdálenost mezi skupinami přehrad musí být taková, aby byl dodržen stanovený objem vody mezi skupinami přehrad, nejvíce však 30 m.

§ 20

Objem vody ve skupině přehrad s korýtky

V každé skupině přehrad musí být tolik korýtek

stále naplněných takovým objemem vody v litrech, kolik činí objem důlního díla m^3 k sousední skupině přehrad. Výpočet se provede pro úseky v obou směrech a podle vyšší hodnoty se určuje objem vody ve skupině přehrad. Vzdálenost mezi okraji korýtek mezi přehradami musí být alespoň 1,2 m. Skupina přehrad smí být v důlním díle rozmístěna v délce maximálně 4 m, měřeno mezi vnějšími okraji korýtek skupiny.

§ 21

Nejmenší objem vody ve vodní uzávěře dělené

Za vodní uzávěru dělenou se považuje teprve taková uzávěra, ve které je ve skupinách přehrad tvořících dělenou uzávěru objem vody v korýtkách nejméně 200 l na každý m^2 průměrného světlého průřezu důlního díla, v němž je dělená uzávěra postavena. Průměrný průřez se vypočítá jako aritmetický průměr ze světlého průřezu měřeného uprostřed a na koncích dělené uzávěry.

§ 22

Přechod z vodní uzávěry dělené na soustředěnou a naopak

(1) Při změně vodní uzávěry dělené na soustředěnou a naopak musí být přechod proveden tak, aby vzdálenost mezi nimi nebyla větší než 30 m.

(2) Obdobný přechod z vodní uzávěry dělené na prachovou a naopak není dovolen.

ČÁST ČTVRTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 23

Od ustanovení této vyhlášky je možné se odchýlit na nezbytnou dobu v případech, kdy hrozí nebezpečí z prodlení při záchraně lidí nebo při likvidaci závažné provozní nehody (havárie), pokud budou provedena nejnutnější bezpečnostní opatření.

§ 24

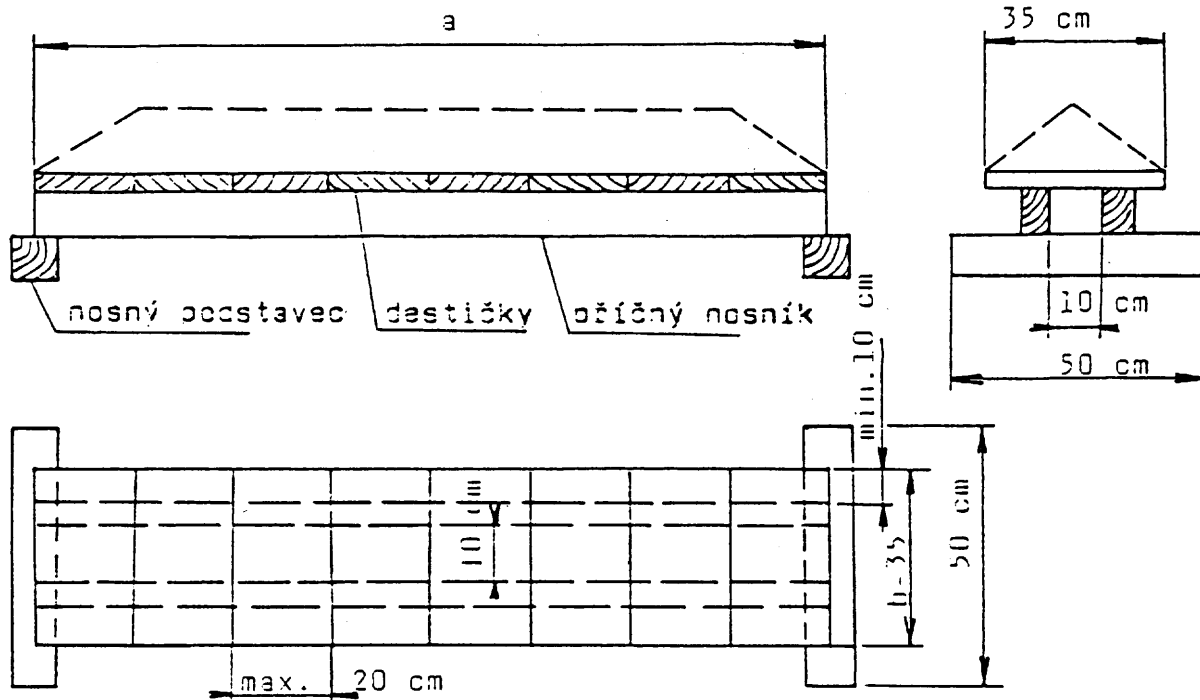
Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:

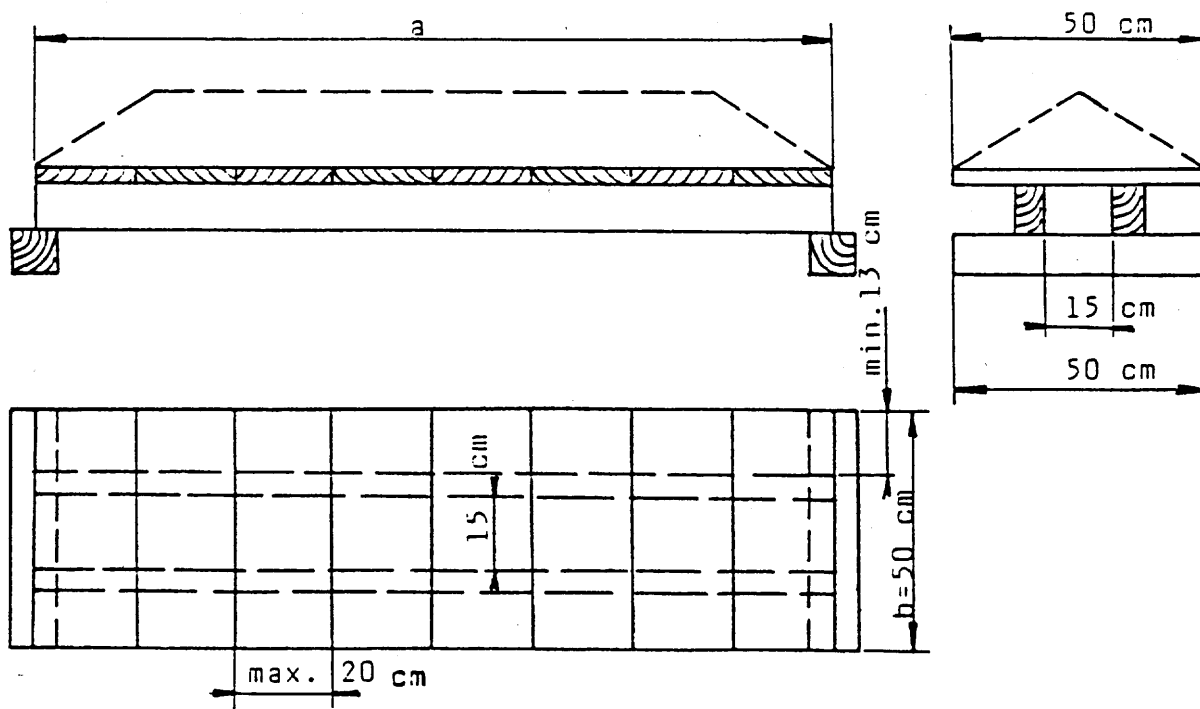
Ing. Bartoš v. r.

Příloha č. 1

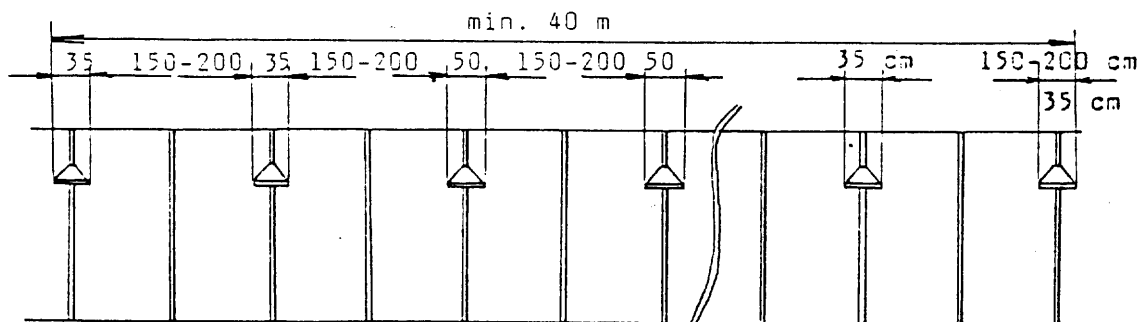

Obr. 1 Lehká prachová přehrada

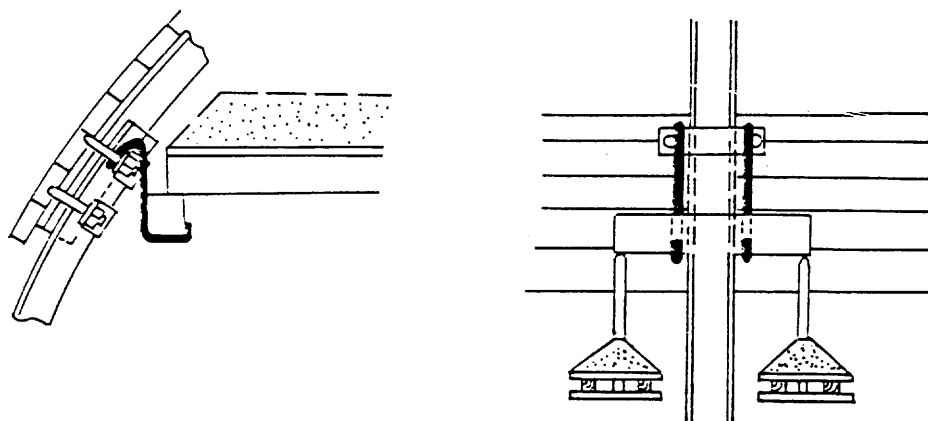
a – délka přehrad v cm
b – šířka přehrad v cm

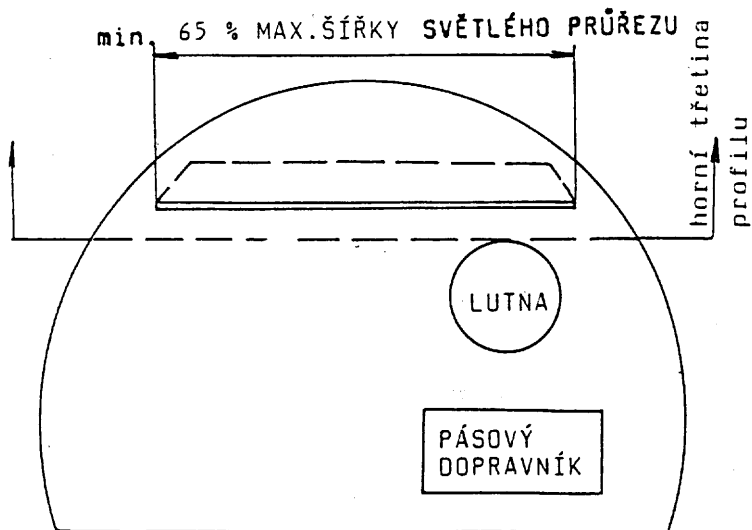
Obr. 2 Těžká prachová přehrada

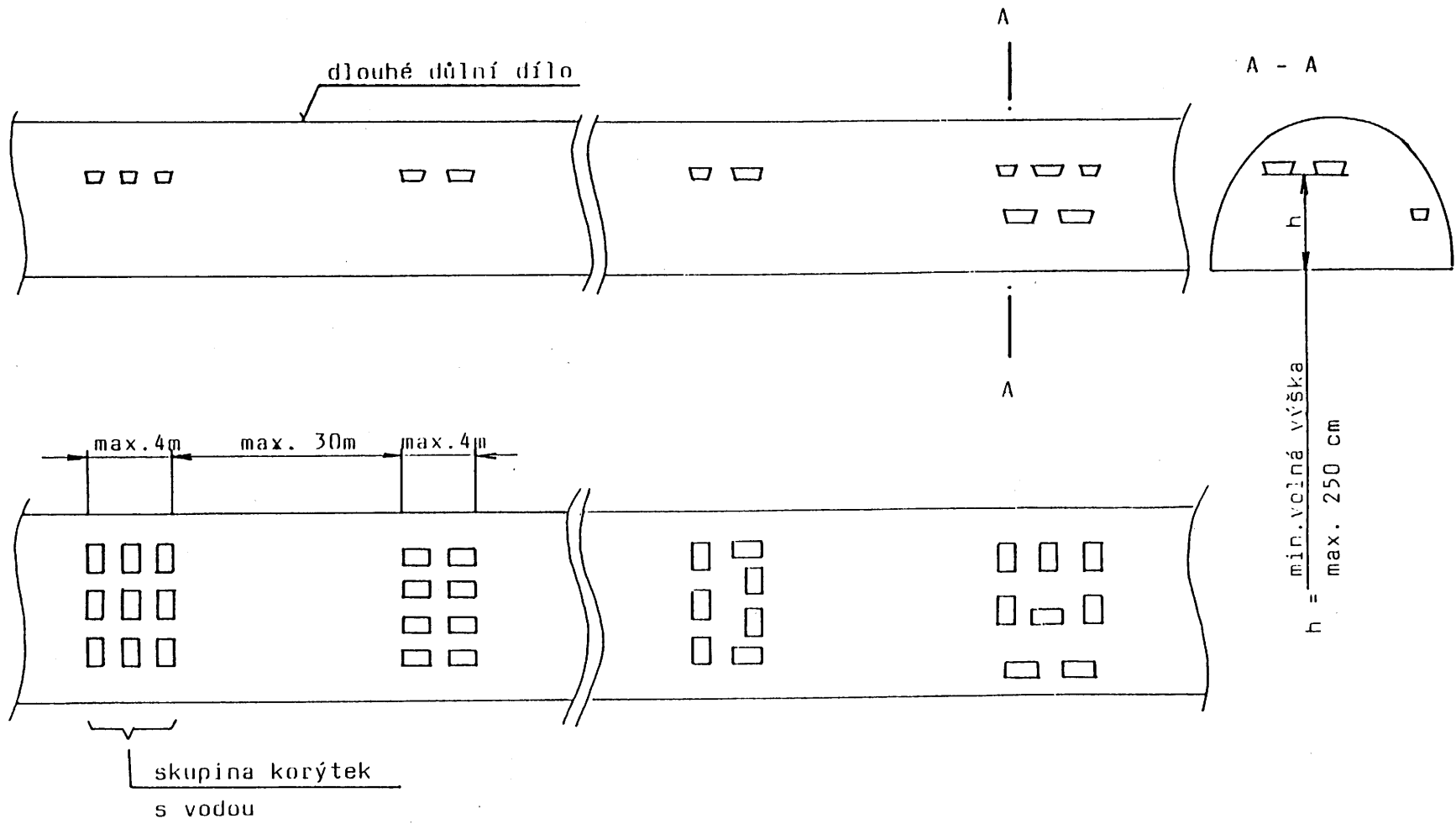
Obr. 3 Schéma rozložení přehrad v prachové uzávěře

Obr. 4 Příklad upevnění podstavců na ocelovou výztuž

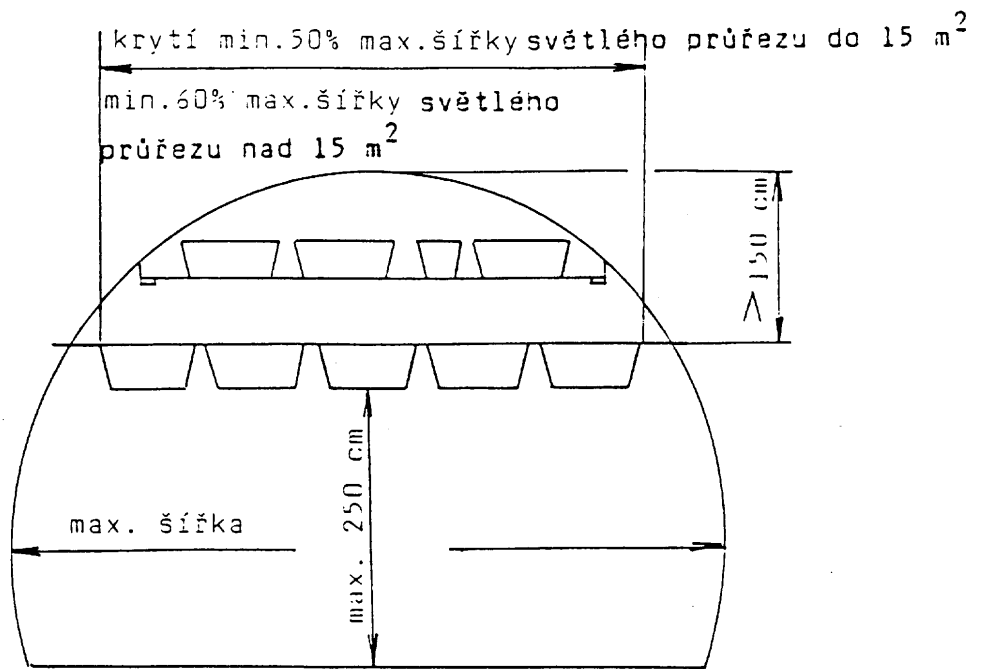

Obr. 5 Přehrada prachové uzávěře – příklad umístění v důlním díle

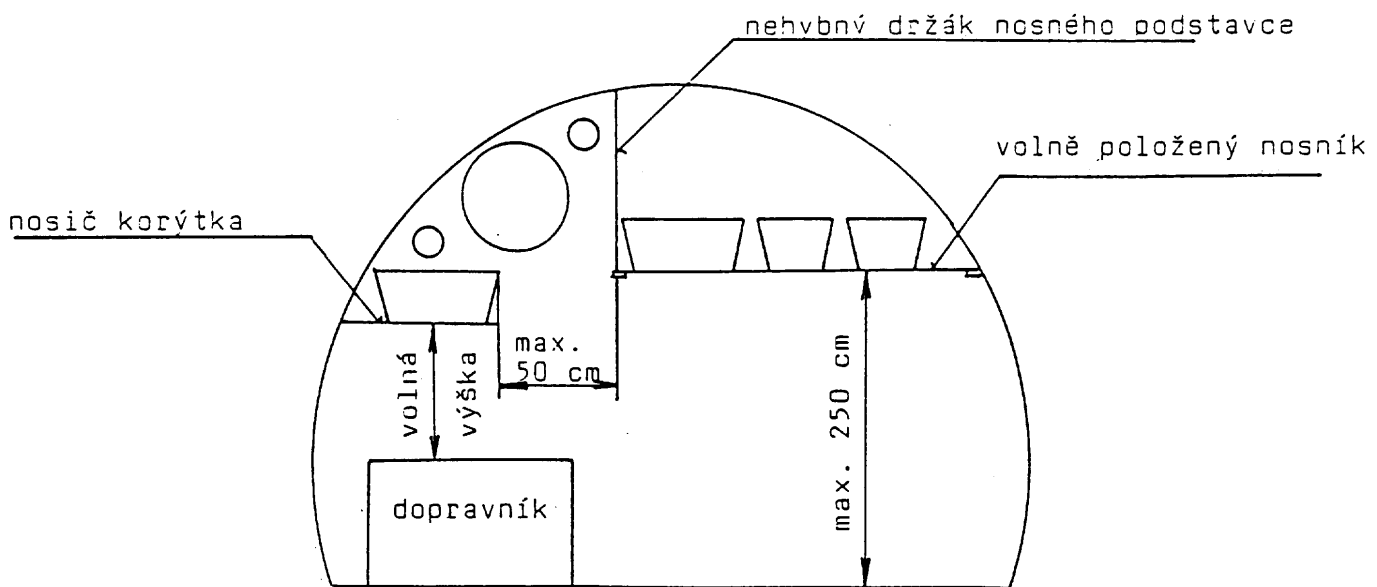

Obr. 1 Schéma dělené protivýbuchové vodní uzávěry

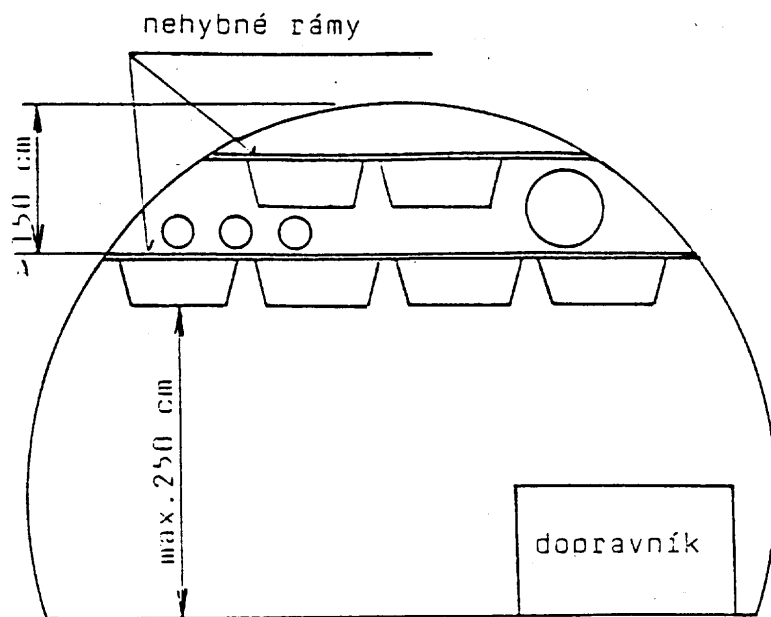
Příloha č. 2

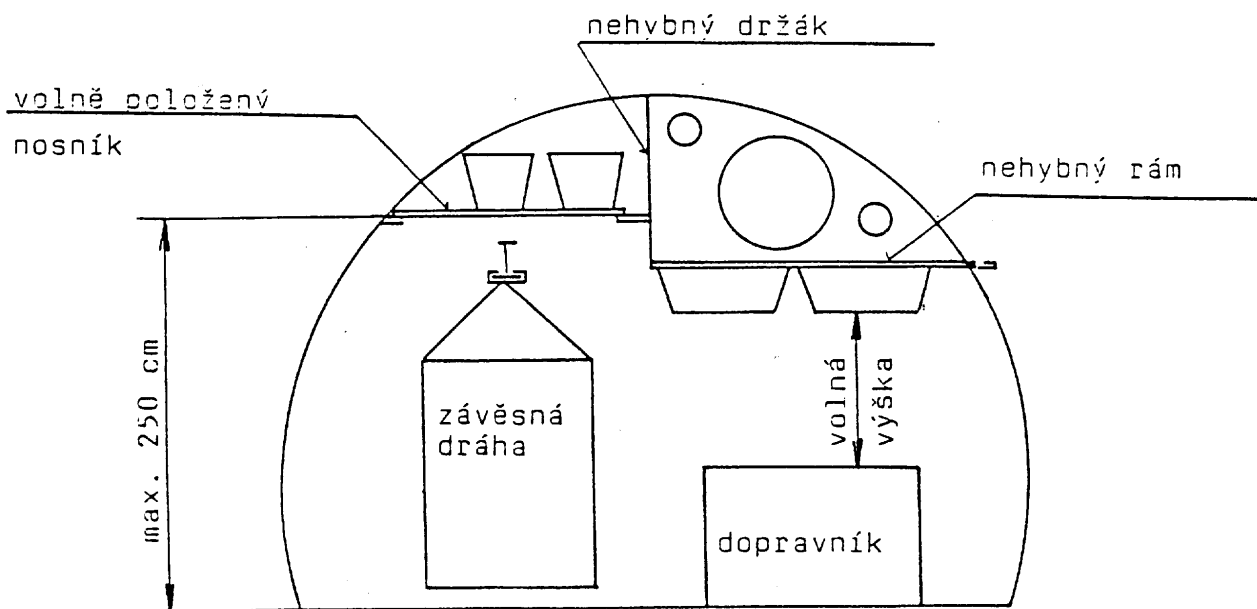
Obr. 2 Příklad umístění korýtek ve velkých světých průřezech

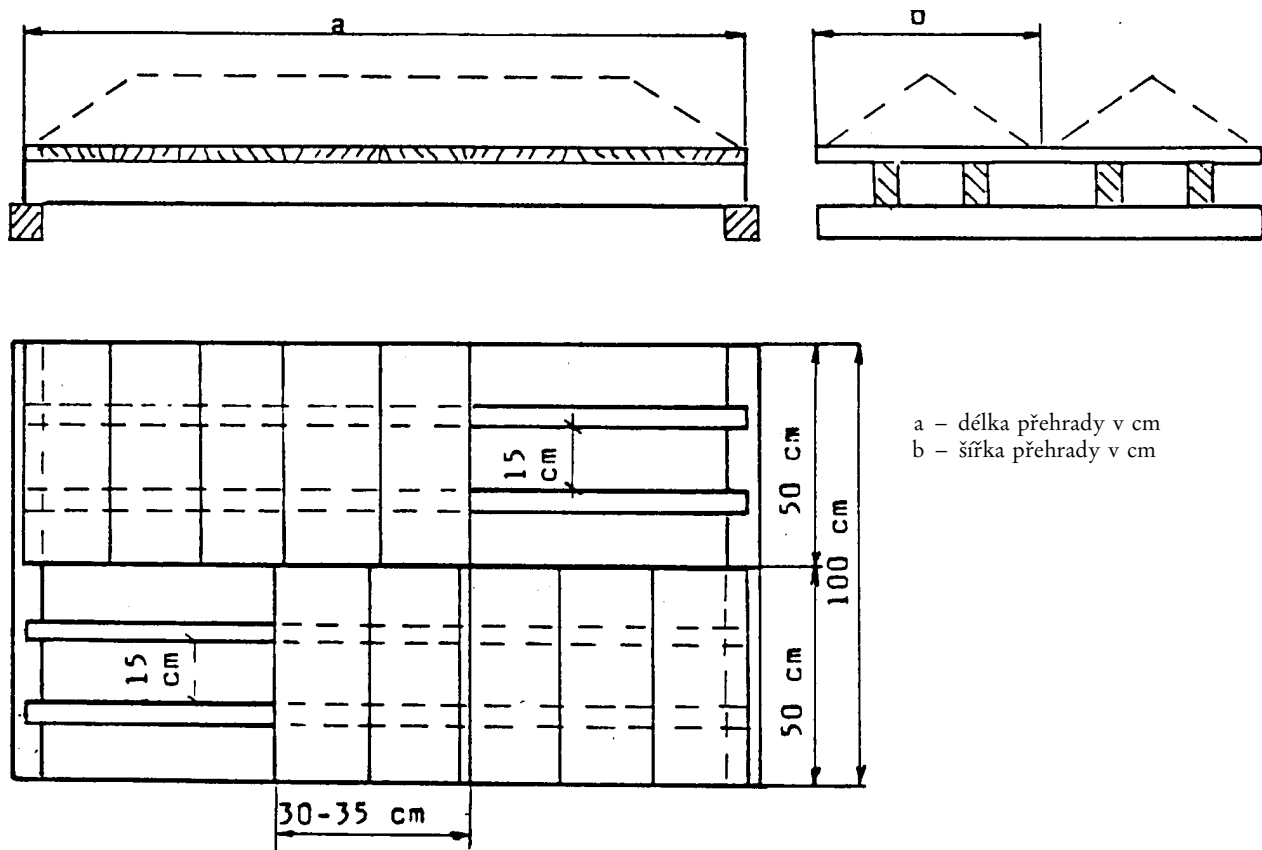
Obr. 3 Příklad umístění korýtek ve světlem průřezu

Obr. 4 Příklad umístění korýtek ve světlem průřezu

Obr. 5 Příklad umístění korýtek ve světlem průřezu

Dvojitá těžká přehrada

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon i fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Smerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.

